

РЕШЕНИЕ

№ 6017

гр. София, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6040** по описа за **2022** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Заместник - кмет на Столична община /СО/, срещу решение от 23.03.2022 г. по НАХД № 14638/2021 г. на Софийски районен съд, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № СО-Т-С-21-01-292/30.08.2021 г., издадено от зам. кмет на СО, с което на С. П. С., за нарушение на чл. 23 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/, е наложена „глоба” на основание чл. 36, ал. 1 от НРУИТДТСО в размер на 300 (триста) лева.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на закона. Твърди се, че неправилно СРС е приел в решението си, че не е налице извършване на търговска дейност. Моли се съдът да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди НП.

В съдебно заседание, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът, не се явява и не представлява. В постъпила писмена молба, чрез адв. Г. взема становище за неоснователност касационната жалба. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, взема становище за

неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, IX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 30.05.2021 г., около 15.00 ч., в [населено място], район С., парк Б. градина, срещу детска площадка Слончето, при извършена проверка от служители на Столичен инспекторат е установено, че С. П. С. е извършвал търговска дейност – продажба на варена царевица от съоръжение за извършване на търговия на открито – метална конструкция, заемайки около 4 кв.м. публична общинска собственост без разрешение за ползване на заеманото място, издадено от кмета на район С..

За констатираното нарушение, на С. бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 21-01-292/30.05.2021 г., издаден от старши инспектор в Столичен инспекторат. Констатирано било нарушение на чл. 23 от НРУИТДТСО. АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и е подписан без възражения. Възражения са направени в срока по чл. 44 от ЗАНН.

Въз основа на АУАН, зам.-кмета на СО, Д. Б., е издал НП № СО-Т-С-21-01-292/30.08.2021 г., с което на С. П. С., на основание чл. 36, ал. 1 НРУИТДТСО е наложена „глоба“ в размер на 300 лв. за нарушение на чл. 23 от НРУИТДТСО.

НП е връчено на жалбоподателя на 20.09.2021 г.

По делото са представени доказателства за компетентността на актосъставителя и издателя на НП.

Пред СРС са събрани и гласни доказателства, като са разпитани свидетели.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение от 23.03.2022 г. по НАХД № 14638/2021 г., с което е отменил НП № СО-Т-С-21-01-292/30.08.2021 г., издадено от зам. кмет на СО, с което на С. П. С., за нарушение на чл. 23 от НРУИТДТСО, е наложена „глоба“ на основание чл. 36, ал. 1 от НРУИТДТСО в размер на 300 (триста) лева. За да отмени оспореното НП СРС е приел, че са допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на НП, тъй като наказаното лице не извършва търговска дейност по смисъла на посочената наредба, тъй като не получава възнаграждение срещу положения от него труд.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение от 23.03.2022 г., постановено по НАХД № 14638/2021 г., с което СРС е отменил НП № СО-Т-С-21-01-292/30.08.2021 г., издадено от зам. кмет на СО, с което на С. П. С., за нарушение на чл. 23 от НРУИТДТСО, е наложено административно наказание „глоба“ на основание чл. 36, ал. 1 от НРУИТДТСО в размер на 300 (триста) лева.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно,

поради следните съображения.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от С. С., допустима жалба.

В процесния случай, АУАН е издаден от компетентен орган – старши инспектор в Столичен инспекторат, а НП от зам.-кмет на СО, надлежно упълномощени, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на него, НП, са издадени при спазване на процесуалните правила. В АУАН са описани основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен.

За да отмени НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, но е счел, че извършеното нарушение не е безспорно доказано, тъй като не е налице извършвана търговска дейност от лицето С..

Съгласно цитираната за нарушена разпоредба на чл. 23 от НРУИТДТСО (ДВ, бр. 06.11.2014 г.), търговия на открито се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността.

В процесния случай, правилни са изводите на СРС, че за да бъде налице нарушение на цитираната разпоредба, следва да бъде установено по безспорен начин, че от провереното лице е осъществена търговска дейност. Деянието е несъставомерно, поради това, че според АНО се изразява в търговия на открито, а нарушителят - търговец. В чл. 19 от НРУИТДТСО се съдържа легална дефиниция за „търговия на открито”, а именно търговия на дребно върху терени общинска собственост - паркове, тротоари, площади, улични платна и други. Понятието „търговия на открито” е

дефинирано чрез понятието „търговия на дребно” и с оглед правилото на чл. 46 от Закона за нормативните актове, разпоредбата на нормативния акт следва да се приложи според точния ѝ смисъл, а тълкуването ѝ да отговаря на смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България. В разпоредбата на чл. 1 от Търговския закон са описани следните сделки, които следва по занятие да са извършвани от физическо или юридическо лице, за да се приеме същото за търговец: 1. покупка на стоки или други вещи с цел да ги препродаде в първоначален, преработен или обработен вид; 2. продажба на стоки от собствено производство; 3. покупка на ценни книги с цел да ги продаде; 4. търговско представителство и посредничество; 5. комисионни, спедиционни и превозни сделки; 6. застрахователни сделки; 7. банкови и валутни сделки; 8. менителници, записи на заповед и чекове; 9. складови сделки; 10. лицензионни сделки; 11. стоков контрол; 12. сделки с интелектуална собственост; 13. хотелиерски, туристически, рекламни, информационни, програмни, импресарски или други услуги; 14. покупка, строеж или обзавеждане на недвижими имоти с цел продажба; 15. лизинг. В правната доктрина търговията се определя като обмяна на стоки или услуги от търговец към купувач в замяна на платежно средство, като парични единици. Обикновено под търговия се разбира размяна на стоки или услуги, осъществявана между две или повече лица. От изложеното следва да се приеме, че за да е налице извършена търговия, то следва да е налице и конкретна сделка по покупко-продажба на стоки. От доказателствата по делото, както и от АУАН и НП, не се установява да е извършена от контролните органи покупка, нито пък такава, която да е наблюдавана от тях, като не са посочени и продажни цени на артикулите. Т.е. от изложеното дотук, по никакъв начин не може да се направи обоснован извод, че санкционираното лице е извършвало търговия на посочената дата.

Настоящият касационен състав счита, че в процесния случай остава недоказано от АНО, чиято доказателствена тежест е установяването на относимите факти, въз основа на които да се направи извод, че е осъществено деяние, покриващо фактическия състав на процесното нарушение.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на адв. Г., на касатора се дължат разноски на основание 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК, в размер на 300 лв., съобразно представения списък на разноските.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 23.03.2022 г. по НАХД № 14638/2021 г. на СРС, НО, 6-ти състав.

ОСЪЖДА Столична община, с БУЛСТАТ[ЕИК], представлявана от кмета Й. Ф. да заплати на С. П. С. с ЕГН [ЕГН], сумата от 300 /триста/ лева, представляваща разноски в производството.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.